

daginstitutionstakster, som er blevet en følge af de nedskæringer, som regeringen foretager over for kommunerne.

Derfor er det meget rart, at børnefamilierne en gang imellem får lidt rum, hvor de kan sige: Nu tager vi nogle fritimer, en fridag, hvor vi kan være sammen med børnene, så vi ikke skal arbejde hele tiden for at skaffe økonomi til at få dagen og vejen til at hænge sammen.

Jeg vil sige, at vi er meget positive over for de tanker, der ligger i Kristendemokraternes forslag om, at vi skal sikre børnefamilierne mere tid. Det er vigtigt både af hensyn til børnene og af hensyn til børnefamilierne, men så sandelig også af hensyn til samfundet. Når vi kigger ud i fremtiden, er det vigtigt, at vi investerer i en god brandtom for børnene, som skal sikre, at vi andre også får vores pension til sin tid.

Anders Samuelsen (RV):

Amen, kunne man sige efter denne brandtale fra SF's ordfører; alt det gode, vi vil, og så er der så lidt, vi kan!

Problemet med det forslag, der er fremsat af Kristendemokraterne, er grundlæggende, at det koster 730 mio. kr., og det er selv i et helt lands finanssammenhæng lige lidt rigeligt her sidst på måneden.

Det Radikale Venstre er egentlig positiv over for selve tankegangen, og vi har også selv været inde på den tidlige. Problemet er lidt, om det nu også helt er den rigtige vej at gå.

Vi har nogle erfaringer fra Norge, hvor de faktisk kender til tidskontoen. Derfor køber jeg egentlig heller ikke afgørende argumenterne om, at det administrativt er for bøvlet at indføre. Der er nogen, der kan indføre det, og som faktisk kan bruge det.

Kl. 20.15

Det, man måske skal være opmærksom på, og som jeg synes ikke rigtig fremgår af Kristendemokraternes forslag, er de ting, som bl.a. et par norske mænd er inde på i en artikel i Weekendavisen den 13. juni 2003. Her gøres der opmærksom på fra en af arbejdstagerne, som faktisk søgte at benytte sig af sådan en tidskonto, at medmindre han forsvandt hundrede procent fra arbejdspladsen, var der ikke meget gavn ved det, fordi arbejdsgiveren stadig væk forventede en hundrede procents indsats. Så skulle han bare have åben telefon, og så skulle han alligevel løse lidt flere opgaver de dage, hvor han så var på arbejdspladsen. Det er en problemstilling,

som jeg ikke synes helt bliver løst med det forslag, som ligger fra Kristendemokraterne.

I Det Radikale Venstre prioriterer vi lidt anderledes på nuværende tidspunkt, eftersom vi kan se, at forældreorloven forsvinder af sig selv ud i mørket i løbet af nogle år. Så har regeringen fået gennemført 1 års barsel i den model, som vi kender på nuværende tidspunkt, og der prioriterer vi først og fremmest at få indført en solidarisk barselfond for at få den barselorlov, som vi kender i dag, til at fungere mere optimalt, end den gør, for at få sikret en reel ligestilling på arbejdsmarkedet, også mellem brancher, hvor der er mange kvinder ansat, og brancher, hvor der ikke er så mange kvinder ansat.

Det er det, der har været vores primære fokus på nuværende tidspunkt; det er det, vi arbejder for, og derfor må jeg sige, at det forslag, som kommer fra Kristendemokraterne her, ikke har den højeste prioritering hos Det Radikale Venstre.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Vi har jo haft noget debat i dag om: Hvor meget frihed skal vi give familierne? Hvad er det, vi skal gå ind og blande os i? Hvor går grænserne? Hvordan skal man lade familierne selv prioritere?

Vi har den holdning fra Enhedslistens side, at der er mange ting, som forældrene selv er bedst til. F.eks. mener vi, at forældrene er bedst til selv sammen med pædagogerne i børnehaven at finde ud af: Hvordan stimulerer man børnene bedst muligt? Hvad er det, de børn i lige præcis den børnehave vil have bedst af at lege med? Vi synes ikke, staten skal gå ind og fastsætte regler om, at alle børn i alle landets børnehaver skal lege med ler. Det synes regeringen så til gengæld.

Omvendt synes vi, at det er vigtigt, at vi som politikere går ind og sikrer nogle rammer for, at folk har en reel valgmulighed for at være sammen med deres børn, at de reelt har den tid og den økonomi, der skal til for at være sammen med deres børn. Vi ville helst have gratis daginstitutioner, men man kunne i hvert fald f.eks. til en start sætte en maksimumsgrænse på betalingen for daginstitutioner. Men det vil regeringen så til gengæld ikke være med til. Og sådan har man jo forskellige prioriteringer af: Hvor er det, valgene skal ligge henne?